

Repertoriumnummer 2022 / 2476.	
Datum van uitspraak 6 oktober 2022	
Rolnummer 2021/AB/821	
Beslissing waartegen beroep 20/659/A	

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

Arrest

COVER 01-00002918963-0001-0017-02-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT ZELFSTANDIGEN - ziekteverzekering zelfstandigen
tegensprekelijk arrest
aanstelling van een deskundige
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 581, 2° Ger. W.)

LANDSBOND VAN ONAFHANKELIJKE ZIEKENFONDSEN (hierna "**LOZ**"), met zetel te 1070
BRUSSEL, Lenniksebaan 788A en ondernemingsnr. 0411.766.483, appellant,
vertegenwoordigd door mr.

tegen

S
106, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr.

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 5 november 2021, 3de kamer (AR 20/659/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd bij de griffie op 1 december 2021
- de neergelegde conclusies
- de voorgelegde stukken.

1 FEITEN

Mevrouw S. geboren op 1961, was aanvankelijk werkzaam als administratief bediende. Op 40-jarige leeftijd rondde zij een opleiding grafisch ontwerp af en startte zij vervolgens in de grafische sector. In de periode januari 2010 tot en met juni 2011 volgde een opstartbegeleiding zelfstandigheid als foto/grafisch ontwerper bij een activiteitencoöperatie. Vanaf juli 2011 startte zij een zelfstandige activiteit op als foto/grafisch ontwerper onder de naam “Vis-en-double”.

Met een getuigschrift van 23 januari 2018 meldde mevrouw S. dat zij arbeidsongeschikt was wegens ziekte vanaf 22 januari 2018. Als diagnose werd door haar arts “burn out” vermeld.

Zij werd vervolgens door LOZ als arbeidsongeschikt erkend vanaf 22 januari 2018.

Op 21 september 2020 werd mevrouw S. door de adviserend arts van LOZ, Dr. Dirk DEWEERDT, onderzocht. Daarop werd haar met een aangetekende brief die verstuurd werd op 24 september 2020 de volgende beslissing meegedeeld:

“[...]”

Kennisgeving van het einde van arbeidsongeschiktheid in invaliditeit (zelfstandige regeling)

[...]

Geachte Mevrouw,

Na uw onderzoek van 21/09/2020, ben ik van mening dat u vanaf 05/10/2020 om volgende reden(en) niet langer arbeidsongeschikt bent zoals bedoeld in het artikel 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971:

Vanuit medisch oogpunt bent u niet langer arbeidsongeschikt om de taken uit te voeren die verband houden met het zelfstandig beroep dat u uitoefende vóór uw arbeidsongeschiktheid, rekening houdend met uw statuut, uw gezondheidstoestand en uw beroepsopleiding (volgens artikel 20 van het KB van 20/07/1971). Geschikt voor werk zonder veel stress.

[...]”

2 PROCEDURE EERSTE AANLEG

Aangezien mevrouw S zich niet kon verzoenen met de beslissing die op 21 september 2020 door LOZ genomen werd en die haar werd meegedeeld met een aangetekende brief op 24 september 2020, tekende zij op 16 november 2020 hiertegen beroep aan bij de Arbeidsrechtbank Leuven. Zij vorderde in hoofdorde de vernietiging van de beslissing van 21 september 2020, in ondergeschikte orde vroeg zij om een deskundige aan te stellen. De zaak werd bij de Arbeidsrechtbank Leuven ingeschreven onder het nummer AR 20/659/A.

Met een vonnis van 5 maart 2021 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering van mevrouw S ontvankelijk, doch alvorens uitspraak te doen over de gegrondheid ervan, werd een deskundigenonderzoek bevolen. De aangestelde deskundige, Dr. Firmin JANSSEN, diende daarbij advies te geven over de volgende vraag:

“Is eisende partij vanaf 5 oktober 2020 arbeidsongeschikt in de zin van artikel 20 van het KB van 20 juli 1971?

Meer bepaald heeft eisende partij wegens letsels of functionele stoornissen een einde moeten stellen aan het volbrengen der taken die verband hielden met de beroepsbezigheid als zelfstandige en die vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd waargenomen?

Is eisende partij bovendien ongeschikt om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met de stand, de gezondheidstoestand en de beroepsopleiding?”

De deskundige heeft op 23 juli 2021 zijn definitief verslag neergelegd. In dit verslag kwam de deskundige tot het besluit dat mevrouw S vanaf 5 oktober 2020 arbeidsongeschikt is in de zin van art. 20 van het Koninklijk Besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten.

Met een vonnis van 5 november 2021 heeft de Arbeidsrechtbank Leuven, 3de kamer, de vordering van mevrouw S gedeeltelijk gegrond verklaard. De beslissing van 21 september 2020 werd door de arbeidsrechtbank vernietigd en de arbeidsrechtbank zegde voor recht dat mevrouw S arbeidsongeschikt is in de zin van art. 20 KB van 20 juli 1971 vanaf 5 oktober 2020 en gerechtigd is op ziekte-uitkeringen, begroot op 1 euro provisioneel.

LOZ werd veroordeeld tot betaling van de gerechtelijke intresten. De gedingkosten werden ten laste gelegd van LOZ, zijnde de kosten- en ereloonstaat van de deskundige en de rechtsplegingsvergoeding ten voordele van mevrouw S. De vordering van mevrouw S die ertoe strekte LOZ eveneens te veroordelen tot betaling van de door haar gemaakte verplaatsingskosten werd afgewezen.

Dit vonnis werd met een gerechtsbrief van 5 november 2021 ter kennis gebracht aan mevrouw S en LOZ.

3 PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Met een verzoekschrift dat bij de griffie van het Arbeidshof Brussel werd neergelegd op 1 december 2021 stelde LOZ hoger beroep in tegen dit vonnis.

Met een beschikking van 4 januari 2021 werden conform art. 747 §2 Ger.W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald. De partijen concluderen elk binnen de in deze beschikking bepaalde termijnen.

In zijn (enige) conclusie, neergelegd op 29 maart 2022, vordert LOZ:

“Het hoger beroep van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens het eerste vonnis te vernietigen en het initiële beroep van geïntimeerde ontvankelijk te verklaren, doch af te wijzen als ongegrond, de bestreden beslissing van de adviserende arts dd. 21.09.2020 te bevestigen.

Ondergeschikt een nieuwe expert aan te stellen die na geïntimeerde te hebben onderzocht en te hebben ondervraagd nopens haar beroepsloopbaan en -activiteit, advies te geven of betrokkene arbeidsongeschikt is in de zin van art 20 van het KB van 20 juli 1971 en meer bepaald of geïntimeerde ongeschikt is om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die zou kunnen opgelegd worden rekening houdend met de stand, gezondheidstoestand en de beroepsopleiding van betrokkene,

Zonodig ondergeschikt de nodige onderzoeken te bevelen naar waar de destijds aangestelde deskundige Dr. Janssen verwees hetzij

‘Ook hier zien we dat aan het even welke beroepsbezigheid, die kan aangeboden worden, ook wel een aantal billijke voorwaarden zijn gekoppeld. Het lijkt mij dan ook voorbarig om hierover meer definitieve uitspraken te doen zonder een grondige arbeidsmogelijkheden-evaluatie, bv. via een gespecialiseerd centrum, dit met betrokkene te evalueren en de adviserende

artsen mijns inziens toch wel een machtiging hebben om dit toe te wijzen en concreet vorm te geven (cfr. ook suggestie in psychiatrisch verslag UZ Leuven stukken 31 en 33).

Het incidenteel hoger beroep van geïntimeerde ontvankelijk te verklaren, doch af te wijzen als ongegrond.

Wat de gerechtskosten betreft, toepassing te maken van art 1017 2^e lid Ger.W., en voor zoveel als nodig mee te stellen dat de verplaatsingskosten van betrokkene geen (gerechtskosten) zijn in de zin van art 1018 Ger.W.”

Met haar eerste en enige conclusie, neergelegd op 14 februari 2022, vordert mevrouw S

“Het hoger beroep van appellante ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;

Het incidenteel hoger beroep van concluante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het vonnis a quo te bevestigen met uitzondering van wat betreft de beschikking aangaande de verplaatsingskosten;

Tot slot appellante te veroordelen tot betaling van de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding in hoofde van concluante begroot op:

- Rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 189,51 €.
- Verplaatsingskosten:
 - *Kessel-Lo – Beringen – Kessel-Lo op 28.03.2021
 - 52,3 km x 2 x 0,2479 €/km, ofwel 25,93 €.”

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 6 september 2022, waarna de debatten werden gesloten. Mevrouw Advocaat-Generaal, heeft vervolgens op deze zitting een mondeling advies gegeven. De partijen hebben geen gebruik gemaakt van hun mogelijkheid tot repliek. Daarop werd de zaak in beraad genomen voor uitspraak.

4 ONTVANKELIJKHEID

1.

Het vonnis van de Arbeidsrechtbank Leuven, 3de kamer, van 5 november 2021 werd dezelfde dag nog bij gerechtsbrief aan partijen overgemaakt overeenkomstig art. 792, 2^e lid Ger.W.

Met een verzoekschrift dat werd neergelegd bij de griffie van het Arbeidshof Brussel op 1 december 2021 stelde LOZ hoger beroep in tegen dit vonnis.

Dit hoger beroep werd ingesteld binnen de termijn voorzien in art. 1051 Ger.W.

Het verzoekschrift voldoet eveneens aan de vormvoorschriften van art. 1057 Ger.W.

Het hoger beroep van LOZ is zodoende tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

2.

Met de eerste conclusie die namens haar werd neergelegd in graad van beroep, stelde mevrouw S incidenteel beroep in.

Dit incidenteel beroep werd ingesteld op de wijze voorzien in art. 1054, 2de lid Ger.W. Het is bijgevolg toelaatbaar.

5 BEOORDELING TEN GRONDE

1.

De discussie tussen partijen betreft de vraag of mevrouw S vanaf 5 oktober 2020 nog arbeidsongeschikt is als bedoeld in art. 20 van het Koninklijk Besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten (BS 7 augustus 1971, hierna “KB van 20 juli 1971”).

Dit art. 20 bepaalt:

“In de loop van het tijdvak van invaliditeit wordt de gerechtigde geacht zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden, wanneer voldaan is aan artikel 19 en hij bovendien erkend wordt ongeschikt te zijn om het even welke beroepsbezigheid uit te

oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding.

Voor de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid, bedoeld in het eerste lid, wordt rekening gehouden met de tijdens een programma van beroepsherscholing verworven beroepscompetenties na afloop van een periode van zes maanden die aanvangt bij het verstrijken van de maand waarin voormeld programma werd doorlopen.”

Het “tijdvak van invaliditeit” waarnaar verwezen wordt, vangt aan na afloop van de tijdvakken van primaire ongeschiktheid. Deze tijdvakken van primaire ongeschiktheid beslaan het eerste jaar van arbeidsongeschiktheid. Het tijdvak van invaliditeit vangt dus aan van zodra de gerechtigde in het tweede jaar van arbeidsongeschiktheid terechtkomt. (art. 7 KB 20 juli 1971).

Het art. 19 waarnaar eveneens verwezen wordt, bepaalt:

“In de loop van de tijdvakken van primaire ongeschiktheid wordt de gerechtigde erkend zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden wanneer hij, wegens letsels of functionele stoornissen, een einde heeft moeten stellen aan het volbrengen der taken die verband hielden met zijn beroepsbezigheid als zelfstandige gerechtigde en die hij vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid waarnam. Bovendien mag hij geen andere beroepsbezigheid uitoefenen, hetzij als zelfstandige of als helper, hetzij in een andere hoedanigheid.

[...]”

De gerechtigde die langer dan één jaar arbeidsongeschikt is en zodoende terecht komt in het tijdvak van invaliditeit, zal dus maar verder arbeidsongeschikt erkend worden wanneer hij niet alleen de voorwaarden vervult die voorzien zijn in art. 19, maar ook de bijkomende voorwaarde die opgelegd wordt door art. 20.

Samengevat betekent dit dat een gerechtigde in het tijdvak van invaliditeit maar arbeidsongeschikt is in de zin van art. 20 KB 20 juli 1971 wanneer hij cumulatief de volgende voorwaarden vervult:

- wegens letsels of functionele stoornissen zijn gewoonlijke beroepsbezigheid als zelfstandige gestaakt hebben (art. 19, lid 1, 1ste zin KB 20 juli 1971);
- geen andere beroepsactiviteit uitoefenen, in welke hoedanigheid dan ook (art. 19, lid 1, 2de zin KB 20 juli 1971);

- ongeschikt zijn om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding (art. 20, lid 1 KB 20 juli 1971).

De ongeschiktheid waarvan sprake in art. 19 en 20 KB 20 juli 1971 is geen economische ongeschiktheid, maar de afwezigheid van lichamelijke geschiktheid tot het uitoefenen van de fysieke en/of geestelijke handelingen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van een beroepsactiviteit.

Voor de gerechtigde die zich in het tijdvak van invaliditeit bevindt, moet deze ongeschiktheid bovendien geëvalueerd worden ten aanzien van om het even welke beroepsbezigheid die billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden gelet op de stand, de gezondheidstoestand en de beroepsopleiding van de gerechtigde.

Er moet dus sprake zijn van een ongeschiktheid die leidt tot een onmogelijkheid tot reklassering in om het even welke beroepsbezigheid die in alle redelijkheid zou kunnen opgelegd worden rekening houdend met factoren die eigen zijn aan de persoon van de gerechtigde. De onmogelijkheid voor een gerechtigde om nog beroepsarbeid te verrichten moet weliswaar ruim en met gezond verstand beoordeeld worden en een theoretische aanpak moet vermeden worden, doch er mag geen rekening gehouden worden met factoren die buiten de persoon van de gerechtigde liggen. Zo mag de economische toestand bij het beoordelen van de arbeidsongeschiktheid niet in aanmerking genomen worden (zie en vlg. Cass. 25 oktober 1982, AR nr. 3522, *Arr. Cass.* 1982-1983, 285-286).

De beroepsbezigheid die billijkerwijze nog mogelijk wordt geacht, moet een echte beroepsbezigheid zijn en geen louter tijdverdrijf. De activiteit moet de gerechtigde in staat stellen om op basis ervan in zijn levensonderhoud te voorzien, zonder een minderwaarde op beroepsvlak mee te brengen (zie en vgl. Arbh. Luik 17 juni 2003, *Soc. Kron.* 2004, 332 en Arbh. Luik 21 januari 2014, *Soc. Kron.* 2016, 149, noot).

2.

Tussen partijen bestaat geen discussie over het feit dat mevrouw S zich op 5 oktober 2020 in het tijdvak van invaliditeit bevond. Haar eventuele ongeschiktheid moet zodoende beoordeeld worden aan de hand van art. 20 KB 20 juli 1971 zoals hierboven uiteengezet.

Gezien de medische controverse tussen de partijen, stelde de arbeidsrechtbank Leuven Dr. F. JANSSEN aan als deskundige.

In zijn definitief verslag besloot de deskundige dat mevrouw S op 5 oktober 2020 arbeidsongeschikt was in de zin van art. 20 KB 20 juli 1971.

Uitdrukkelijk antwoordend op de meer gerichte vragen van de arbeidsrechtbank Leuven inzake de toepassingsvoorwaarden van art. 20 KB 20 juli 1971 besloot de deskundige -in antwoord op de vraag van de Arbeidsrechtbank Leuven of “[...] eisende partij wegens letsels of functionele stoornissen een einde (heeft) moeten stellen aan het volbrengen der taken die verband hielden met de beroepsbezigheid als zelfstandige en die vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd waargenomen?”- dat mevrouw S omwille van “haar psychiatrische problematiek, objectief vastgestelde burn-out, op medische gronden een einde (heeft) dienen te stellen aan haar beroepsbezigheid als zelfstandige en die voor de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd waargenomen”.

Op de volgende gerichte vraag van de Arbeidsrechtbank Leuven of “eisende partij bovendien ongeschikt (is) om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met de stand, de gezondheidstoestand en de beroepsopleiding?”, antwoordde de deskundige het volgende:

“Antwoorden op de vraag of eisende partij bovendien ongeschikt is om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen, die billijkerwijze zou opgelegd kunnen worden in bijzonderheid rekening houdend met de stand, de gezondheidstoestand en beroepsopleiding dienen wij hier toch wel te stellen dat deze beroepsbezigheid grondig dient afgetoetst te worden door gespecialiseerde dienst naar realistische haalbaarheid en dat betrokkene zeker ook wel de nodige begeleiding zal dienen te verkrijgen bij een eventuele her-instap op de arbeidsmarkt gezien de specifieke beperking van “een job zonder veel stress”, die mijns inziens voor een dame van momenteel 60 jaar met nog een beperkt aantal resterende arbeidsjaren, toch zeer moeilijk haalbaar zal zijn. Het lijkt mij dan ook best dat binnen een beperkte lopende termijn (bv 3 maand), binnen een werkonbekwaamheidsstatuut, GTB de mogelijkheid te geven om deze situatie grondig te evalueren in het kader van de huidige context en tevens Art. 20, waardoor er voor alle partijen een aanvaardbare oplossing kan aangereikt worden en er tevens geen iatrogeen geïnduceerde psychiatrische problematiek zal uitgelokt worden.”

Het hof moet vaststellen dat de deskundige de gerichte vraag van de arbeidsrechtbank Leuven in feite niet echt beantwoord heeft. Hij spreekt zich immers in zijn antwoord niet duidelijk uit over de al dan niet ongeschiktheid van mevrouw S waardoor zij al dan niet in staat zou zijn om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die haar billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden rekening gehouden met haar stand, haar

gezondheidstoestand en haar beroepsopleiding. Hij geeft enkel aan dat dergelijke beroepsbezigheid *“grondig dient afgetoetst te worden door gespecialiseerde dienst naar realistische haalbaarheid en dat betrokkene zeker ook wel de nodige begeleiding zal dienen te verkrijgen bij een eventuele her-instap op de arbeidsmarkt”*. Hoger in zijn verslag – in antwoord op een opmerking die hij naar aanleiding van zijn voorlopig verslag mocht ontvangen van de adviserend arts van LOZ- schrijft de deskundige: *“Ook hier zien we dat aan het even welke beroepsbezigheid, die kan aangeboden worden, ook wel een aantal billijke beperkende voorwaarden zijn gekoppeld. Het lijkt mij dan ook voorbarig om hierover meer definitieve uitspraken te doen zonder een grondige arbeidsmogelijkheden-evaluatie, bv. via een gespecialiseerd centrum, dit met betrokkene te evalueren en de adviserende artsen mijns inziens toch wel een machtiging hebben om dit toe te wijzen en concreet vorm te geven”* (onderlijning en nadruk door het hof). De deskundige lijkt een beroepsbezigheid als dusdanig dan ook niet onmogelijk te achten, doch meent blijkbaar dat hij niet geplaatst is om hieromtrent uitspraak te doen en dat verdere evaluatie -door een andere instantie- noodzakelijk is. Wanneer niet vaststaat dat mevrouw S ongeschikt is om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die haar billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden rekening gehouden met haar stand, haar gezondheidstoestand en haar beroepsopleiding, ziet het hof niet in hoe de deskundige kan besluiten dat mevrouw S op 5 oktober 2020 arbeidsongeschikt is in de zin van art. 20 KB 20 juli 1971.

Het hof stelt ook vast dat de deskundige een aantal keren verwijst naar hetgeen de adviserend arts schreef in de beslissing van 21 september 2020, nl. *“geschikt voor werk zonder veel stress”*. Daarbij schrijft hij dat zulks *“toch wel een zeer moeilijk haalbare constructie is”* waarbij hij verwijst naar *“haar leeftijd, haar werksituatie voorheen, de huidige medische geschiedenis en haar nakend vervroegd pensioen in 2022, waardoor betrokkene waarschijnlijk alleen maar in aanmerking zal komen voor tijdelijke jobs in interimkantoren en deze dienen dan ook meestal om een zekere acute leemte op te vullen in bepaalde sectoren”*. Of nog, in antwoord op een opmerking van de adviserend arts van LOZ: *“In het besluit wordt nergens melding gemaakt van het feit dat stressarm werk niet zou bestaan. Er werd enkel de bedenking gemaakt dat dergelijke jobs meer zeldzaam zijn, en zeker moeilijk te vinden is voor een dame van 60 jaar, die duidelijk intentie heeft volgend jaar haar vervroegd pensioen aan te vragen, en dat zeker externe hulp via bv. GTB best dient ingeschakeld te worden om dit te realiseren, gezien haar psychische problematiek en langdurige werkonbekwaamheid en alzo ook een recidief decompensatie trachten te vermijden.”* Dat bepaalde jobs waarvoor mevrouw S mogelijks nog wel in aanmerking zou komen, misschien moeilijker te vinden zijn, mag – zoals blijkt uit hetgeen hoger onder punt 1 werd uiteengezet- geen rol spelen bij de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid in de zin van art. 20 KB 20 juli 1971.

Ook het feit dat mevrouw S mogelijks bijna pensioengerechtigd is, mag geen rol spelen. Uit het verslag van de deskundige blijkt echter dat hij dit bij zijn advies duidelijk meegenomen heeft en uitdrukkelijk verwijst naar *“haar resterend beschikbaar arbeidsjaar (gepland pensioen 2022)”* en *“een dame van momenteel 60 jaar met nog een beperkt aantal resterende arbeidsjaren”*. Aldus kan er sprake zijn van een opportuniteitsoordeel, waarbij het de deskundige beter lijkt om mevrouw S verder arbeidsongeschikt te laten zijn gedurende een korte tijd tot aan haar pensioen, terwijl zij in feite niet langer voldoet aan de voorwaarden om nog arbeidsongeschikt erkend te worden in de zin van art. 20 KB 20 juli 1971. Dat er mogelijks sprake is van een opportuniteitsoordeel in hoofde van de deskundige, lijkt geïmpliceerd te worden door een aantal vermeldingen in zijn verslag, nl. *“[...] lijkt het mij in deze context veel zinvoller om haar WO-statuuut even te behouden, een GTB-begeleiding op te starten en haar resterende reële arbeidskansen en mogelijkheden goed in kaart te brengen en haar mee te begeleiden naar een eventuele job gedurende haar resterend beschikbaar arbeidsjaar (gepland pensioen 2022)”* en *“Het lijkt mij dan ook best dat binnen een beperkte lopende termijn (bv 3 maand), binnen een werkonbekwaamheidstatuuut, GTB de mogelijkheid te geven om deze situatie grondig te evalueren in het kader van de huidige context en tevens Art. 20, waardoor er voor alle partijen een aanvaardbare oplossing kan aangereikt worden [...]”* (onderlijning en nadruk door het hof).

3.

Op grond van het voorgaande besluit het arbeidshof dat het definitief advies van Dr. F. JANSSENS van 23 juli 2021 alsnog niet op alle punten voldoende opheldering biedt om het arbeidshof in staat te stellen te oordelen of mevrouw S vanaf 5 oktober 2020 arbeidsongeschikt is in de zin van art. 20 KB 20 juli 1971.

Het komt aangewezen voor een nieuw deskundigenonderzoek te bevelen (art. 984, 1ste lid Ger.W.).

Daartoe wordt een arts-specialist in de psychiatrie aangesteld, met de opdracht zoals hierna wordt bepaald (art. 982 Ger.W.).

De nieuwe deskundige mag aan de vroeger benoemde deskundige de inlichtingen vragen die hij dienstig acht (art. 984, 2de lid Ger.W.).

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder het artikel 24,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Advocaat-Generaal,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep van LOZ en het incidenteel beroep van mevrouw S ontvankelijk.

Alvorens verder ten gronde te oordelen, beveelt een nieuw deskundigenonderzoek en stelt tot deskundige aan overeenkomstig art. 962 tot 991*bis* Ger.W.:

Dr. B. LEROY, psychiater te Sint-Elooiweg 55 1860 MEISE, ingeschreven in het nationaal register voor gerechtsdeskundigen,

met als opdracht:

Mevrouw S te onderzoeken, de letsels en functionele stoornissen te beschrijven waaraan zij lijdt en advies te geven over de vraag of mevrouw S **vanaf 5 oktober 2020** arbeidsongeschikt is in de zin van **art. 20 KB 20 juli 1971**, meer bepaald:

- Heeft mevrouw S wegens letsels of functionele stoornissen een einde moeten stellen aan het volbrengen der taken die verband hielden met haar beroepsbezigheid als zelfstandige gerechtigde en die zij vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid waarnam?
- En is zij bovendien ongeschikt om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die haar billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met haar stand, haar gezondheidstoestand en haar beroepsopleiding? Zo de deskundige desgevallend van oordeel zou zijn dat mevrouw S nog wel een beroepsbezigheid kan uitoefenen, dient de deskundige aan te duiden om welke eventuele beroepsbezigheid het gaat (met vermelding van voorbeelden).

De deskundige wordt gemachtigd de aanvullende onderzoeken die hij noodzakelijk acht te laten uitvoeren door een arts, specialist van zijn keuze, mits hij alle partijen, voor de aanvang van deze tussenkomst, hiervan op de hoogte brengt.

daarbij zal als volgt tewerk gegaan worden en zullen de volgende formaliteiten in acht genomen worden:

- Te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest door de griffie beschikt de deskundige over een termijn van acht dagen om op gemotiveerde wijze de hem toevertrouwde opdracht te weigeren, wanneer hij zulks wenst. De deskundige geeft hiervan kennis bij een ter post aangetekende brief aan de partijen die verstek laten gaan en bij gewone brief, per fax of elektronische post aan de verschenen partijen en hun raadslieden evenals aan de rechter.

Indien hij de hem toevertrouwde opdracht **niet weigert**, beschikt de deskundige over een termijn van 15 dagen, eveneens te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest, om de **plaats, dag en het uur van de aanvang van zijn werkzaamheden mede te delen**. De deskundige zal de partijen hiervan verwittigen per aangetekende brief, en de rechter en de raadslieden bij gewone brief.

- De partijen overhandigen uiterlijk bij de aanvang van de werkzaamheden, een geïnventariseerd dossier met alle relevante stukken aan de deskundige. Zij zullen aan de deskundige eveneens de namen van de juridische en medische raadslieden, die hen bijstaan, bekend maken.

Tenzij hij daarvan uitdrukkelijk wordt vrijgesteld, zal de deskundige, met het oog op de verdere werkzaamheden van het deskundig onderzoek, de partijen oproepen bij aangetekend schrijven, en de raadslieden en de rechter bij gewone brief.

- Na afloop van zijn werkzaamheden stuurt de deskundige zijn bevindingen, waarbij hij reeds een voorlopig advies voegt, ter lezing aan de rechter, aan de partijen en aan hun raadslieden. De partijen beschikken over een termijn van één maand na de mededeling van dit verslag om hun opmerkingen op dit verslag mede te delen. Wanneer hij dit wenselijk acht kan de deskundige echter een andere termijn vaststellen, waarbinnen de partijen hun opmerkingen dienen mede te delen.

De deskundige zal geen rekening houden met de opmerkingen die hij ontvangt buiten de termijn, die aan de partijen werd gegeven om hun opmerkingen te formuleren.

- Het **eindverslag** moet neergelegd worden binnen een termijn van **zes maanden** te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest.

Het eindverslag zal gedateerd zijn en melding maken van de aanwezigheid van de partijen bij de werkzaamheden en van hun mondelinge verklaringen en verzoeken.

Het eindverslag zal verder een overzicht bevatten van de nota's en documenten die door de partijen overhandigd zijn.

Het eindverslag dient door de deskundige op straffe van nietigheid ondertekend te zijn.

De minuut van het eindverslag en de gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de deskundige worden bij de griffie van het arbeidshof neergelegd.

Op de dag van de neerlegging van het verslag zendt de deskundige een afschrift van het verslag en van de gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon, aan de partijen per aangetekend schrijven, en aan hun raadslieden bij gewone brief.

De originele stukken die de partijen aan de deskundige bezorgden, worden hen terugbezorgd.

- Indien de deskundige zijn eindverslag niet kan neerleggen binnen de vastgestelde termijn, dan zal hij bij gemotiveerd schrijven aan het hof om een **verlenging van de termijn** dienen te verzoeken, met vermelding van de noodzakelijke termijn.
- Samen met het eindverslag zal de deskundige zijn **staat van kosten en ereloon** neerleggen, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 november 2003 (BS 28 november 2003), meer bepaald het art. 1, al. 1.

De staat van de kosten en het ereloon van de deskundige en van de door hem geconsulteerde specialisten zal, voor ieder onderzoek, de datum vermelden, en desgevallend, het nummer van de nomenclatuur van de prestaties van geneeskundige verzorging dat overeenstemt met de uitgevoerde prestatie.

De gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de specialisten, die door de deskundige geraadpleegd werden, zal toegevoegd worden aan het eindverslag en de deskundige zal het bedrag ervan opnemen in zijn globale staat.

Indien de partijen niet binnen dertig dagen na de neerlegging bij de griffie van de gedetailleerde staat aan de rechter hebben meegedeeld dat zij het bedrag van het ereloon en de kosten dien door de deskundige worden aangerekend, betwisten, wordt het bedrag door de rechter begroot onderaan op de minuut van de staat en wordt daarvan een bevel tot tenuitvoerlegging gegeven overeenkomstig het akkoord dat de partijen gesloten hebben of tegen de partij of partijen, zoals bepaald voor de consignatie van het voorschot.

De kosten zullen begroot worden in het eindarrest als gerechtskosten.

- Alle **betwistingen**, die zich in de loop van het deskundig onderzoek voordoen, worden beslecht door de rechter. De deskundige en de partijen richten zich tot het hof in een gemotiveerd schrijven.

Voor de toepassing van art. 973 Ger.W. en van alle andere artikelen van dit wetboek met betrekking tot het deskundig onderzoek waarin de tussenkomst van de rechter voorzien wordt, moet beschouwd worden als *“de rechter die het deskundig onderzoek bevolen heeft”* of *“de met dit doel aangestelde rechter”* of nog *“de rechter”*:

- de raadsheren, die de 9de kamer van het hof samenstelden op de zitting waarop het arrest werd uitgesproken;
- ingeval van afwezigheid van een sociaal raadsheer: de beroepsmagistraat die alleen zetelt;
- de beroepsmagistraat die de kamer voorziet op het ogenblik dat de betwisting met betrekking tot het deskundig onderzoek ontstaat;
- de beroepsmagistraat, aangeduid in het intern reglement van het arbeidshof voor het gerechtelijk jaar.

De zaak zal na afloop van het deskundig onderzoek terug op de zittingsrol moeten gebracht worden door de meest gerede partij.

De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Aldus gewezen en ondertekend door de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit :

, raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
Bijgestaan door , hoofdgriffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 6 oktober 2022 door

, raadsheer,
hoofdgriffier

